

Εφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . φρ. χρυσᾶ 6

Γεμ. ἢ φύλλου λεπτὰ 10

**ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ**

Συνδρόμηται ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς
« ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ » καὶ παρὰ
ταῖς βιβλιοπωλείοις Βιλμπερ καὶ Μπέκ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 10 — 12. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γάμος καὶ ἐργασία· στοιχεῖα ἀπαραίτητα διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς γυναικός. — Ἱστορία τοῦ δακτυλίου (ὑπὸ κ. Εἰρήνης Λαχανᾶ). Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ ἐπιτροπαὶ Κυριῶν. — Μαρία Καρπαντιῆ (ὑπὸ κ. Ὑπατίας Στόμπα). — Ἴδὸ ὄνειρόν μου. — Ἐπιστολαὶ οἰκιακαὶ πρὸς φίλην (ποίημα ὑπὸ κ. Φλωρεντίας Φουντουκλῆ). — Καλλονὴ καὶ ὑγιεινὴ τῆς κόμης. — Διατροφή τῶν μικρῶν διὰ θηλάστρων (ὑπὸ κ. Μαρίας Γεωργιάδου). — Ποικίλα. — Ἐβδομαδιαῖον Δελτίον. — Βιβλία. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλὴ. — Συνταγὴ. — Γνωστοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΝ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Μεταξὺ τῶν ἐπιστημῶν, τεχνῶν καὶ ἐπαγγελμάτων, αἵτινα ἐχαρακτηρίσαμεν ὡς συντελοῦντα εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς γυναικός ἀποκατάστασιν καὶ ἐξασφαλίζοντα αὐτῇ βίον σκόπιμον καὶ ἐθνοφελῆ, οὐδὲν τούτων μονομερῶς ἐξετάζομενον δύναται νὰ θεωρηθῆ καταλλήλον, ὅπως παράσχη τῇ γυναικὶ τὸ γόνητρον ἐκεῖνο τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου, ὅπερ μόνος ὁ γάμος, ὁ ἱερός οὗτος θεῖος καὶ ἀδιάρρηκτος δεσμός, ὁ ἐπισηραγίζων τὴν ἔνωσιν δύο ψυχῶν διακαῶς ἀγαπωμένων καὶ προωρισμένων, ἵνα ἑκάτερα τούτων τὴν εὐδαιμονίαν τῆς συντροφῆς αὐτῆς κατεργάζηται, ἐξασφαλίζῃ αὐτῇ. Ὁ γάμος δι' οὗ μόνον διαιωνίζεται ἢ τε οἰκογένεια καὶ κοινωνία καὶ ἄνευ τοῦ ὁποίου ἐκλείπει ἢ γλυκεῖα ἐκεῖνη αὐταπάρνησις ἢ τόσον φυσικὴ καὶ συνήθης παρά τε τῇ μητρὶ συζύγῳ καὶ θυγατρὶ.

Ὁ γάμος ἄρα εἶναι ὁ φυσικὸς προορισμὸς τῆς γυναικός ὡς καὶ τοῦ ἀνδρός. Γυνὴ ἄγαμος μέχρι γῆρατος ἀποτελεῖ δυστυχὴ καὶ ἀνώμαλον ἐξαιρέσιν, θέτουσαν αὐτὴν μακρὰν τοῦ κοινωνικοῦ βίου, ἐν ψυχικῇ μονώσει καὶ ἐκτὸς πάσης ζωῆς καὶ ἀμίκτου ἐκδηλώσεως χαρᾶς ἢ λύπης, τέλος πάσης οἰκογενειακῆς συγκινήσεως, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται τὸ ἀληθές καὶ πραγματικὸν τοῦ βίου γόνητρον.

Κακῶς λοιπὸν συνεταράχθησαν οἱ θελήσαντες νὰ χαρακτηρίσωσι τὰ ὑπὲρ τῆς ἐργασίας τῆς γυναικός γραφέντα παρ'

ἡμῶν ὡς ὑπονοοῦντα ἕτερον τῇ γυναικὶ προορισμὸν ἢ τὸν τοῦ γάμου, καίτοι οἱ ὅροι ὑφ' οὓς καθ' ἡμᾶς τελοῦνται οἱ γάμοι, ἥμιστα ἐξασφαλίζουσιν, ἐπαναλαμβάνομεν, βίον εὐδαιμονα καὶ τῇ εὐπόρῳ ἔτι νεάνιδι.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ ἄλλοτε ἐν κυρίῳ ἡμῶν ἀρθρῷ ἐγράψαμεν καὶ σήμερον ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι οὐδεμία πράξις, ἐπιχειρήσις ἐμπορικὴ ἢ οἰασθῆποτε ἄλλης φύσεως συνάπτεται καὶ τελεῖται μετὰ μείζονος κουφονοίας καὶ ἐπιπολαιότητος ὅσον ἢ τοῦ γάμου.

Οὔτε οἱ γονεῖς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀλλ' οὔτε ἡ μνηστὴ λαμβάνουσι τὸν κόπον νὰ μεριμνήσωσι καὶ ἐξετάσωσι πρὸ τοῦ γάμου περὶ τοῦ χαρακτήρος, τῶν ἀρετῶν ἢ τῶν ἐλαττωμάτων καὶ ἐν γένει περὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τοῦ ἀνδρός. Ἀρκεῖ νὰ εἶναι πλούσιος· ἐὰν ἔζησε βίον κακοήθη καὶ διεφθαρμένον οἱ γονεῖς λέγουσι στερεοτύπως· *κείος ἦτορ καὶ διεσκέδαζε· τῶρα ὅτε ἐκάρνηθη τὰς διασκεδάσεις θὰ ἀγαπήσῃ τὴν γυναῖκα του.* Ἐὰν οὗτος εἶναι καχεκτικὸς καὶ ἀσθενής, μέλλον πατὴρ φθισίωντων τέκνων, ψυχρὸς καὶ ἀδιαφορὸς, τέλος γέρων πρὸ τῆς ὥρας του, οἱ γονεῖς λέγουσιν, ὅτι *εἶναι μὲν ὀλίγον ἰσχυρὸς καὶ ἀναμικτός, ἀλλὰ καὶ πρότυπον φροῦτιμου καὶ σοβαροῦ ἀνδρός.* Ἐὰν εἶναι ἀνόητος, κενόδοξος, μάταιος καὶ κακοαναθεραμμένος οὔτοι εὐρίσκουσιν αὐτὸν *κείος τῆς ἐποχῆς, εὐφῶν, ζωηρόν, εὐτράπελον κ.τ.λ.* Ἐὰν εἶναι δυσειδής τις γέρων φιλάργυρος, τότε εὐρίσκουσιν αὐτὸν πολῦτιμον τῆς προικός — ἐὰν ἡ κόρη των ἔχη προῖκα — *διαχειριστήν, μέλλορτα ἐντὸς ὀλιγίστου χρόνου νὰ δεκαπλασιάσῃ αὐτήν.*

Τὸ παντοδύναμον λοιπὸν χρήμα συγκαλύπτειν ἀπάσας τὰς κακίας καὶ τὰ ἐλαττώματά τοῦ ἀνδρός, παρίστησιν αὐτὸν ὑπὸ τὸ μαγευτικὸν πρῖσμα του ἐν σχετικῇ πάντοτε τελειότητι, ἐξασφαλίζουσα τὸ μέλλον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς θυγατρὸς αὐτῶν, εὐδαιμονίαν ἣν ἐπὶ κερματίων χρυσοῦ οἰκοδομοῦσιν οἱ τοὶ καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ μόνου τῶν ὁποίων μεγάλως τῇ ἀληθείᾳ ἐνδιαφέρονται. Εἶναι ἀμειλικταὶ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἐξετάζουσιν οὐ μόνον τὴν ἀτομικὴν τούτου περιουσίαν, ἀλλὰ πολλάκις καὶ τὴν τῶν ἀπωτάτων συγγενῶν αὐτοῦ, οὓς ὑπάρχει ἐλπίς νὰ κληρονομήσῃ ἡμέραν τινὰ.

Τούτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τοὺς ἄνδρας, οἵτινες καίτοι οἰκειοποιηθέντες τὸ μονοπώλιον τῆς ὀρθοφροσύνης, οὐχ' ἦττον μετ' ἀσυγγνώστου ἰδιοτελείας καὶ μωρῆς ἀπληστίας ρίπτονται ἐν ταῖς παρατόλμοις ταύταις κερδοσκοπικαῖς ἐπιχειρήσεσιν, ἅς κατ' εὐφημισμὸν γάμους καλοῦσι, καὶ δι' ὧν ἡ δίψα τοῦ πλοῦτου, ἡ ἀσύγγνωστος καὶ ἀνθρωποκτόνος ἀπληστία ἢ παρασκευάζουσα τὴν ἐλαστικότητα ταύτην τῶν συνειδήσεων, — ἦν τινες ἀποκαλοῦσιν **ὀρθοφροσύνην** — τόσον κακοήτως βεβήλοι τὴν ἱερότητα τοῦ γάμου, τὸν σεβασμὸν τοῦ ὄρκου τῆς συζυγικῆς πίστεως, καὶ τὴν ἀγιότητα τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγνῆς καὶ ἀδόλου ἀγάπης.

Ἄφου λοιπὸν ὁ γάμος κατέστη ἐπιχειρησις κερδοσκοπικῆ, πρόδηλον ὅτι αἱ ἄρροιες δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς προσδοκῶν ἐμπόρευμα καίτοι τυχοῦσαι κληρῶν ἀνατροφῆς ἢ οὐσαι νέαι καὶ ὠρεῖαι ἐκ τῶν γέρον τινος πλούσιος, βαρυνθεὶς τὸν κόσμον, τὰς διασκεδάσεις, τὰ συμπόσια, τὰς γυναῖκας ἀποφασίση νὰ ζήσῃ βίον διαίτητικόν, μακρὰν τοῦ κόσμου, ἰνταλάσων τὸ σθερὸν καὶ κατηρειπωμένον σαρκίον του, μετὰ τῆς νεκρῆς πικρῆς αἰσθητικῆς καὶ πεπωρωμένης καρδίας του πρὸς τάξεισιν ἔτη νεοῦ πτωχῆς κόρης, ἧς ὁ βίος ἀρχεται ἀκριβῶς καθ' ἣν ἡμέραν ὁ ἰδικὸς του τελειώνει καὶ ἧς ὁ πρῶτος τῆς καρδίας παλμὸς ἀντηγεῖ πρὸς τὸν τελευταῖον τῆς καρδίας ἐκείνου, πρὸς ἃν αὕτη ὀμνυεὶ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν.

Καὶ ὀνομάζουσι λοιπὸν ἀποκατάστασιν τὸν ἐκ τῶν γάμων τούτων προκύπτοντα βίον, ἢ ἐκείνον ὃν προγενεστέροις ἡμῶν ἀρθροῖς περιεγράψαμεν; Καὶ θεωροῦσι τὴν ἐργασίαν τὸν παρήγορον τούτον τῆς γυναικὸς σύντροφον ἐν τοιαύταις ἀτυχίαις ὡς ἀντιβαίνουσαν εἰς τὰς περὶ γάμου καθιερωθείσας ἀρχὰς τῶν

Καὶ ὅμως τοῦ περιήγαγον αἱ καθιερωθεῖσαι αὐταὶ καὶ μετὰ τόσου ἐνθουσιασμοῦ ἐξυμνοῦμεναι ἀρχαί των τὸ εὐγενέστερον καὶ ἀγιώτερον τῶν μυστηρίων ἐκ τῶν ἀνωτέρω σαφῶς καταφαίνεται. Πῶς δὲ νυμφεύονται καὶ ζῶσι παρὰ τῆ ἀνεπτυγμένη πῶς τάξει τῆς κοινωνίας ἡμῶν, αἱ κόραι αἱ διὰ τοιαύτης φύσεως γάμον προωρισμέναι πᾶς τις ἐξ ἡμῶν κληρῶς γνωρίζει. Πόσοι δὲ μαραίνονται ἀγάμοι ἢ καὶ τῆς εὐθείας ἐκτρέπονται ὁδοῦ, ἀλλεῖψι πρὸς πρὸς καὶ ἀξιοπρεποῦς ἐνασχολήσεως οὐδένα ἐπίτης λαμβάνει.

Ἐγχοῖ λοιπὸν τοῦ γάμου δέον νὰ θεωρηθῶσιν οἱ κοινὸς τύποι ἀνακαταστάσεως καὶ κατὰ τῆς ἐργασίας τῆς γυναικὸς καταφερόμενοι, δι' ἧς καὶ μόνως σὺν τῇ ἡθικῇ καὶ πνευματικῇ τῆς γυναικὸς μορφῶσει ὁ γάμος θέλει καὶ πάλιν ἀνε-εἰσθῆ εἰς τὸ ὕψος ἐκείνου, ὅπουθεν χεῖρες βέβηλοι καὶ ὀνηραὶ καὶ αἰσθητικὰ ποταπὰ καὶ φαῦλα κατέρριψαν αὐτόν.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΑΚΤΥΛΙΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον.)

Ὁ δακτύλιος ὑπὸ καλλιτεχνικῆν ἐποψίν θεωρούμενος εἶναι ἀπλοῦς κύκλος, ἢτοι γραμμὴ ἀνεπέρματος, εἰς ἐαυτὴν περιεστρεφόμενη καὶ ἥτις ὑπὸ τὴν μορφήν ταύτην οὐδὲν σημεῖον παρέχει δυνάμενον κατὰ εὐνοϊκὸν τρόπον νὰ διακοσμηθῆ.

Διὰ ταύτην δὲ τὴν ιδιότητα τοῦ σχήματος καὶ ὁ γαμήλιος

δακτύλιος ἔλαβε τὴν ἰδιάζουσαν αὐτῷ σημασίαν, ὡς σύμβολον αἰωνίας πίστεως καὶ μάλιστα, ἐπειδὴ ἡ ἐπὶ τοῦ σχήματος αὐτοῦ βασιζομένη συμβολικὴ ἔννοια ὑπερίσχυσε, τούτου ἕνεκα ὁ νυμφικὸς δακτύλιος οὐδὲν φέρει κόσμημα.

Ἐν γένει δὲ ἡ διακόσμησις τοῦ δακτυλίου συμφώνως πρὸς τὴν κυκλικὴν αὐτοῦ μορφήν ὄφειλε νὰ τίθεται ἰσομετρικῶς κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ, πλὴν ἡ χρῆσις καὶ ὁ τρόπος τοῦ φέρειν τὸ κόσμημα τοῦτο τῷ ὄριον ἀνω καὶ κάτω μέρος καὶ ἐπομένως θέτιν ἐφ' ἧς, κατὰ προτιμήσιν τίθεται ὁ κόσμος εἶναι δὲ αὕτη τὸ ἀνω μέρος τοῦ δακτυλίου, δηλ. τὸ μᾶλλον ἐπιφανὲς μέρος αὐτοῦ. Οὕτω προσετέθη εἰς τὸν δακτύλιον ἡ πλάξ ἢ ἡ σφενδόνη ἢ ὅ,τι δῆποτε ἀντικαθίστηται ταύτας.

Ἡ πλάξ αὕτη ἀρχῆθεν ἐτίθετο οὐχὶ μόνον πρὸς στολισμὸν, ἀλλ' εἶχε καὶ πρακτικὸν σκοπὸν, χρησιμεύουσα, ὡς σφαγίς. Ἡ τοιαύτη δὲ χρῆσις, ἡ μέχρι τοῦ νῦν παραμείνασα, ἠνεφῆξε στάδιον εἰς τὴν τέχνην τῆς ἐπὶ τῆς δακτυλιολίθου γλυφῆς καὶ ἐκτυπώσεως, ἥτις ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἰδίως, καὶ τοῦ ἀμέσως μετεπειτα αἰῶνα περιήλθεν εἰς μεγίστην ἀκμὴν.

Παρά τοῖς τοιοῦτοις δακτυλίοις ἀνέκαθεν πάντα ἢ φροντίς συνεκτροῦτο εἰς τὸ ἐπὶ τῆς λίθου ἔργον τῆς γλυπτικῆς, ὃ δὲ μετάλλινος κύκλος συνήθως παρημελεῖτο. Καὶ σήμερον δὲ ἔτι οἱ σφραγιτικὸι δακτύλιοι κατασκευάζονται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, βαρεῖς καὶ ἀνευ χάριτος, οὐδεμία δὲ ἐπιμέλεια καταβάλλεται περὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἡ λίθος προσαρμόζεται ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ κύκλου. Πλὴν τοῦτο οὐδὲν εἶναι κομψοτεχνικόν. Ὁ δακτύλιος εἶναι ἢ τοῦλάχιστον ὄφειλε νὰ ἦ κομψοτεχνικὸν ἐν μικρογραφίᾳ, καὶ κατὰ συνέπειαν πάντα μὲν τὰ μέρη αὐτοῦ, τὰ ἐπιδεκτικὰ διακοσμήσεως, δέον νὰ κατασκευάζωνται μετ' ἐμοῖας φιλοκαλίας, ἰδίως δὲ ἡ προσαρμογὴ τῆς λίθου ἐπὶ τοῦ δακτυλίου καὶ τὸ ὑποτρύχην τῆς σφενδόνης.

Κατὰ πάσας τὰς περιόδους τῆς ἀληθοῦς ἀκμῆς τῆς τέχνης οὐδέποτε παρημελήθησαν ταῦτα. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Βυζαντινοὶ τεχνῖται προσήρμοζον τὴν λίθον λίαν κομψῶς διὰ χρυσοῦ ὀδοντίων ἢ ἔθετον αὐτὴν ἐπὶ μικρῶν χρυσοῦν τόξων. Οἱ δὲ τοῦ αἰῶνος τῆς Ἀναγεννήσεως ἐπενόησαν διαφοροτρόπως κεκοσμημένας πυξίδας, ἵνα συγκρατῶσι τοὺς λίθους, καὶ οὐχὶ μόνον ἐκόσμησαν τὸ ἐπιφανὲς μέρος τῆς λίθου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποτρύχην τῆς σφενδόνης, οὐχὶ σπανίως, ἐπεξεργάσθησαν λεπτεπίλεπτα σχεδιάσματα, ἅτινα καθιστῶσιν, ἀληθῶς, τὰ κοσμήματα ταῦτα μικρογραφικὰ ἀριστουργήματα τῆς τέχνης. Δὲν ἠρέσθη δὲ ὁ τεχνῖτης τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀναγεννήσεως πρὸς διακόσμησιν τῶν δακτυλίων εἰς τὰ ἄφθονα μέσα τῆς πλαστικῆς, ἀλλ' ἐπικατέστη πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον καὶ τὴν ἀρωγὴν τῆς ζωγραφικῆς.

Οὕτω δι' ἐπιτηδείας τοποθετήσεως λίθων ποικιλοχρῶν παρήγαγεν ὠραία ψηφοθετήματα λαμπροῦ χρωματισμοῦ, ἵνα δὲ τὸν χρωματισμὸν τούτον ζωηρότερον καὶ πλουσιώτερον ἀναδείξῃ ἔχρισε τὸ βάθος διὰ διαφανοῦς μίλτου ἢ περιέβαλε τὰ ἐπὶ τῆς λίθου ἀνάγλυφα καὶ τὰ λοιπὰ μικρογραφικὰ σχεδιάσματα δι' ὀπαλλίνης μίλτου. Τοιοῦτοι δακτύλιοι σώζονται μέχρι σήμερον ἐν διαφόροις συλλογαῖς, καίπερ δὲ ἔχοντες πλουσίαν μέχρις ὑπερβολῆς διακοσμητικῆς, εἶναι λεπτοὶ καὶ

ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΠΑΝΤΙΕ

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ).

Ἡ Μαρία Κάρπαντε ἐγεννήθη ἐν Excter πόλιν τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὴν 3ην Ἀπριλίου 1807.

Ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἐν ᾧ καὶ τινες τῶν μαθητῶν του διέμενον, ἦτο κέντρον πνευματικῆς καὶ Χριστιανικῆς μελέτης. Ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Μαρία συνεσπούδαζε μετὰ τῶν μαθητῶν τούτων καὶ ὡς λέγει ἡ μήτηρ τῆς, εἶχε μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτῶν, ἐνίοτε δὲ, τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἀσθενούντος ἀνελάμβανε καὶ τὴν παράδοσιν μαθημάτων τινῶν.

Αὕτη πλὴν ἄλλων ἐδιδάχθη τὴν Λατινικὴν, τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν, τὰ μαθηματικά καὶ στοιχεῖα τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ φυσικῆς ἱστορίας.

Περατώσασα δὲ τὰς σπουδὰς τῆς ἀφωσίωσε τὸν βίον αὐτῆς πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πτωχῶν καὶ δυστυχῶν.

Ἐπὶ πεντηκονταετίαν ὄλην ἡ γενναία αὕτη καὶ εὐγενὴς ψυχὴ ἐθυσίωσε πάσας τὰς δυνάμεις τῆς ἀγνῆς καὶ πεφωτισμένης διανοίας τῆς ὡς καὶ τῆς τρυφερῆς καρδίας τῆς ἐπιτηρούσα προσωπικῶς σχολεῖα, σωφρονιστήρια, ἄσυλα καὶ φυλακάς, συζητοῦσα καὶ ἐφευρίσκουσα διάφορα μέσα πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δυστυχῶν καὶ πρὸς ἀρωγὴν τῶν ἐν τῷ βυρβόρῳ τῆς ἀτιμίας καὶ ἀθλιότητος παλαιόντων πλασμάτων.

Τὸ ὄνομα αὐτῆς ἀνερέρετο μετ' ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ, οὐ μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐνθα εὐρίσκετο ἐν διηνεκαὶ συνενοήσει μετὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐνθα αἱ συμβουλαὶ τῆς ἦσαν περιζήτητοι ὑπὸ τῶν ἰδρυτῶν τῶν σχολείων καὶ αὐτῶν τῶν νομοθετῶν τῶν τὴν παρακώλυτον τῶν ἐγκλημάτων σκοπούντων, οὐ μόνον ἐν ταῖς κυριώτεραις χώραις τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς Ἰνδίας, ἐνθα ἴδρυσε σχολὰς πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν ἰθαγενῶν γυναικῶν.

Ἡ ἑκτασίς καὶ ἡ ποικιλία τῆς ἐργασίας τῆς εὐγενοῦς ταύτης γυναικὸς ἦτο ἀξιοθαύμαστος διότι ἐνῶ προήδρευε τῶν ἀσύλων καὶ σωφρονιστηρίων συνέγραφε συγχρόνως βιβλία καὶ διατριβὰς περὶ σχολείων, πειθαρχίας ἐν φυλακαῖς καὶ ἀνατροφῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν. Ὡμίλει προσέτι εἰς διαφόρους συλλόγους περὶ τῶν ἀνωθι ἐκτεθέντων ἀντικειμένων μετὰ πειστικῆς πάντοτε εὐγλωττίας.

Ἡ ἀλληλογραφία τῆς ἦτο τόσον εὐρεῖα, ὥστε αὐτὴ μόνη θ' ἀπετέλει τὴν ἀσχολίαν ἀσήμερου προσώπου οὐδὲ κατὰ τὰ κοινωνικὰ καθήκοντα ὑστέρει τῶν ἄλλων Κυριῶν, διότι καὶ κόσμον πολὺν ἐδέχετο καὶ τὰς τυνήθεις ἐπισκέψεις ἀνταπέδιδεν. Εὐρίσκει δὲ προσέτι καιρὸν νὰ καλλιερῇ τὴν φιλίαν, καὶ τὴν ἐν ταῖς καρδίαις τῶν μαθητῶν τῆς πρὸς ἐαυτὴν ἀγάπην, καθῶς καὶ νὰ ὑπεξαιρῇ ὠρας τινὰς τέρψεως γράφουσα εἰκόνας ἢ συνθέτουσα ἄσματα καὶ ποιήματα πλήρη τρυφερότητος καὶ πνεύματος.

Ἡ πρὸς τοὺς παῖδας ἀγάπη τῆς ἦτο βραθεῖα καὶ πεπειραμένη.

Μετὰ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ τῆς περιλινμένης ἀδελφῆς τῆς Ἀννης, ἡ οὕτως εἰπεῖν παρθενικὴ αὕτη Κυρία, εἰς ἣν εἶχεν ἤδη ἀπονειμηθῆ ὁ τίτλος «**Μητρὸς**» ὑπὸ τῶν προστατευομένων τῆς, υἱοθέτησε πλὴν ἄλλων καὶ δύο Ἰνδοῦς παῖδας, οἵτινες θὰ ἀνεπτύσσοντο ἠθικῶς καὶ φυσικῶς ὑπὸ τὴν φιλόστοργον αὐτῆς μερίμναν, ἂν δὲν ἀφήρπαζεν αὐτὴν ὁ θάνα-

περίκομφος, ἄξια ὄντως κοσμήματα καὶ τῆς λεπτοτάτης καὶ ὄμοιότητος χειρὸς.

Κατὰ τοὺς ἐπομένους αἰῶνας, ἦτοι τὸν δέκατον ἑβδομον καὶ δέκατον ὄγδοον, ἡ χρυσοχοικὴ μεγάλως ὑπελείφθη κατὰ τὴν τελειότητα τῆς ἐργασίας. Καὶ ὅμως σώζονται ἔτι πολυάριθμοι δακτύλιοι ἀπὸ τοῦ ἸΗ' αἰῶνος, οὐχὶ μόνον ἔχοντες τὴν δέσιν διάτρητον καὶ πεποικιμένην, ἀλλὰ καὶ διατηρούντες τὸν ἐκ σμικρῶν κεχρωματισμένων λίθων κόσμον καὶ οὗτοι εἶναι, ἰδίως, ἀντικείμενα μεγίστης ἐπιζητήσεως ὑπὸ τῶν ἐρασιτεχνῶν τῶν ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν.

Ὁ δὲ δέκατος ἑνατος αἰὼν ἐν τῷ ἐξόχως πρακτικῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὡς βᾶσιν τῆς τιμῆς τοῦ δακτυλίου ἔθηκε τὴν ἀξίαν τοῦ ὕλικου αὐτοῦ.

Τούτου ἕνεκα τοσούτω πολυπληθεῖς ὑπάρχουσιν οἱ παχεῖς καὶ βαρεῖς δακτύλιοι, οἱ οὐδεμίαν ἐτέραν ἀξίαν ἔχοντες, πλὴν τοῦ ὄγκου τοῦ χρυσοῦ καὶ τοσούτω συνήθεις οἱ φέροντες μίαν μόνον πολύτιμον λίθον προσηρμοσμένην ἀνευ τινὸς τεχνικῆς διακοσμήσεως ἐπὶ τῆς χρυσοῦς πλακῆς τοῦ δακτυλίου.

Οὕτω πῶς κατασκευασμένος δακτύλιος δὲν εἶναι πλέον κόσμημα τῆς χειρὸς, δὲν εἶναι καλλιτεχνικὸν κομψοτεχνικόν, ἀλλὰ καταφανὲς τεκμήριον τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς ἀπειροκαλίας τοῦ φέροντος. Ἐν τούτοις ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ χρυσοχοικὴ τέχνη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔλαβε κρείττονα τροπὴν, οἱ δὲ σημερινὸι δακτύλιοι, εἰ καὶ ὑπολείπονται τῶν προμνημονευθέντων ἀριστουργημάτων τοῦ δεκάτου ἑκτου αἰῶνος, δὲν στεροῦνται ὅμως πάσης τεχνικῆς ἀξίας. Κατῶρθωσαν μάλιστα οἱ νῦν τεχνῖται καὶ διὰ μικρῶν κεχρωματισμένων λίθων νὰ παραγάγωσιν ὠραία ψηφοθετήματα καὶ τὴν δέσιν τῶν δακτυλίων ἐπὶ τὸ κομψότερον νὰ βελτιώσωσιν.

Ἀλλὰ καὶ νῦν ἔτι ἡ ἀξία τῆς ὕλης τίθεται πάντοτε ἐν μείζονι μοίρῃ ἢ ἡ τῆς τέχνης, διότι λαλεῖ ἐν ἀριθμοῖς, τὴν δὲ γλώσσαν ταύτην κατανοοῦσιν οἱ πολλοὶ κάλλιον ἢ τὴν γλώσσαν τῆς τέχνης.

ΕΙΡΗΝΗ ΛΑΧΑΝΑ

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΚΑΙ Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΕΚ ΚΥΡΙΩΝ

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀνεγνωμεν ἐν τῷ «**Αἰῶνι**» τῆς παρελθούσης Τετάρτης, ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ὑποβληθεῖσα πρότασις εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Ἀθηναίων, ὅπως κατὰ τμήματα, ὡς ἐν τῷ κυρίῳ ἄρθρῳ τοῦ παρελθόντος φύλλου ἡμῶν ἐγράφωμεν, συστηθῶσιν ἐπιτροπαὶ ἐκ Κυριῶν, προωρισμέναί τὴν ἐπίβλεψιν τῶν δημοτικῶν τῶν θηλείων σχολείων ἔτυχε παρὰ τῷ συμβουλίῳ εὐμενοῦς ὑποδοχῆς. Ἐν ἔτι ὑπολείπεται τῷ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδῃ. Νὰ παραιτηθῆ ἐκ τῆς ὡς ἐπόπτου τῶν σχολείων τῶν θηλείων θέσεώς του, τὸ καλὸν δὲ τούτου παράδειγμα θέλουσι βεβαίως καὶ οἱ συνάδελφοι αὐτοῦ ἀπομιμηθῆ, τὸ δὲ δημοτικὸν συμβούλιον ἐνεῦθεν ὁρμώμενον θέλει μεριμνήσει περὶ τῆς συντόνου κατάρτισεως ἐπιτροπῶν ἐκ Κυριῶν, αἵτινες ἀπὸ τοῦδε ἀναλαμβάνονται τὰ καθήκοντά των, μεγάλας ἐλπίζομεν θέλουσιν ἐπενεγκεῖ ἐν τοῖς Παρθενγωγείοις τούτοις βελτιώσεις.

τοί, ἡμέρας τινὰς μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἑβδομηκοστοῦ τῆς ἔτους. Κατὰ τὴν κηδεῖαν τῆς μεταξύ τῶν ἀληθῶς πενθούτων τὴν ἀπόλειάν τῆς, παρευρίσκοντο καὶ οἱ δύο μικροὶ Μυῦροι πικρῶς κλαίοντες καὶ ὀλοφυρόμενοι διὰ τῶν θάνατον τῆς εὐεργετιδῶς των.

(Ἐπεται συνέχεια.)

Ἐν Μαγχεστρία

ΥΠΑΤΙΑ ΣΤΑΜΠΑ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΜΟΥ

(Συνέχεια ἰδῆ ἀριθμ. 32).

Μεταβαίνουσιν εἰς τὰ ἐργαστήρια, μοὶ εἶπεν ἡ διευθύντρια· ἐπιθυμεῖτε νὰ τὰς ἀκολουθήσωμεν; Βηδίζουσαι διήλομεν πρὸ τοῦ μαγειρείου εὐρυχωροτάτου καὶ εὐαέρου. Μέγα πύρινον τοῦ νέου συστήματος ἢ μᾶλλον κινητὸν μαγειρεῖον περιλαμβάνον ἅπαντα τὰ χρεῖωδῆ κατεῖχε τὸ κέντρον τοῦ μαγειρείου. Ἄπαντα τὰ ἐν αὐτῷ σκευῆ ἔλαμπον ὑπὸ καθριότητος, τοποθετημένα ἐν κανονικῇ παρατάξει. Κύκλω τραπέζης αἱ ἐπὶ τῆς μαγειρικῆς μαθήτριαί φέρουσαι ἐμπροσθίλας δικηούσας ἀπὸ τοῦ λαίμου μέχρι τῶν ποδῶν καὶ καλυπτούσας καθ' ὀλοκληρίαν τὴν ἐσθῆτα, τὰς περιχειρίδας ἀνεστραμμένους μέχρις ἀγκῶνων, ἐκαθίριζον τὰ διὰ τὸ γεῦμα λαχυνικά.

Ἄλλὰ τίς προσδιορίζει τὰ φαγητὰ τῆς ἡμέρας; ἠρώτησα.

Ἡ ἀρχιμάγειρος προσδιορίζει τὰ φαγητὰ, κανονίζει τὰς δαπάναις, καὶ αἱ οἰκονομίαι τὰς ὁποίας ἐπιτυγχάνει διὰ τῆς μεμετρημένης τῶν δαπανῶν οὐθιμίσεως τῇ παραχωροῦνται ὡς ἀμοιβή. Ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα ἐκάστη τῶν τελειοφύτων μαθητριῶν εἶναι πραγματικὴ οἰκοδέσποινα καὶ διευθύνει οὕτως εἰπεῖν, οὐ μόνον τὰς μαθήτριας, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ προσωπικὸν τοῦ κατεστήματος. Τὸ πλύσιμον καὶ τὸ σιδῆρωμα ἐνεργεῖται ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτῶν ἐπίβλεψιν, τὸ τελευταῖον μάλιστα ἐξασκεῖται καὶ ὑπ' αὐτῶν τούτων· τὸ ἐμβάλωμα, ἡ τάξις καὶ καθριότης τοῦ κατεστήματος μετ' ὅλων τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ ἀνάγεται εἰς τὴν ἄμεσον φροντίδα τούτων, ἡ δὲ μαγειρικὴ ἐκτελεῖται, ὡς σὰς προείπον, ὑπ' αὐτῶν. Φροντίζουσιν ἐπὶ τούτοις, ὅπως τὸ ὑπ' αὐτὰς προσωπικὸν καταναλίσκῃ τὸν καιρὸν αὐτοῦ σκοπίμως καὶ τελεσφόρως.

Ἐλθετε ἤδη νὰ ἴδῃτε τὰ ἐργαστήριά μας.

Πῶς, ἔχετε καὶ ἐργαστήρια; ἠρώτησα.

Ἐχομεν τέσσαρα, μοὶ εἶπεν καὶ προχωροῦσα ἀνῆλθε μετ' ἡμῶν ἐπὶ τῆς πρώτης ὁροφῆς· ἀνοίξασα δὲ θύραν τινὰ εἰσῆγαγεν ἡμᾶς ἐντὸς εὐρείας αἰθούσας, ἐνθα εὐρίσκοντο συνηθροισμένα τριάκοντα περίπου νέαι μαθήτριαί.

Ἴδου τὸ ἐργαστήριον τῶν ἐσωροῦχων μοὶ εἶπεν. Αἱ νεανίδες καθήμεναι κύκλω μεγάλων τραπέζων ἔρχοντο ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν νέας γυναικὸς ὑποκάμισα, κοιτωνίτας, προσκεφάλια, τέλος παντὸς εἶδους ἐσώρουχα. Ἡ ἀρχιμάγειρος προσῆλθε πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀφῶ ἡ διευθύντρια διετύπωσε τὰς συνήθειας ἐπὶ τῶν παρουσιάσεων φράσεις, εἶπεν αὐτῇ, ὅτι ἐπεθύμουν νὰ γνωρίσω τὸν ὀργανισμόν, ὑφ' ὃν λειτουργεῖ τὸ τμήμα τοῦτο τῆς οἰκογενειακῆς σχολῆς.

Μετέβαινον ἀπὸ ἐκπλήξεως εἰς ἐκπλήξιν· καὶ ὁ τίτλος ἦν ἐκεῖνος, ὃν ἐπόθουν διὰ τοιοῦτον σχολεῖον. Μὴ θέλουσα ὅμως νὰ δεῖξω τὴν ἐκπλήξίν μου, καὶ ἀποφασισμένη νὰ ἐξετάσω,

ἐάν τὸ σχολεῖον τοῦτο ἀνταπεκρίνετο καθ' ὅλα πρὸς τὰ σχέδια μου, ἠρώτησα τὴν διευθύντριαν, ἐάν ἠσκολοῦντο καὶ εἰς τὴν κοπτικὴν τῶν ἐσωροῦχων ὡς καὶ εἰς κατασκευὴν παιδικῶν καὶ βρεφικῶν τοιοῦτων.

ὦ! μοὶ ἀπεκρίθη μειδιῶσα· θὰ ἀπετυγχάνομεν τοῦ σκοποῦ μας, ἐάν παρημελεῖτο ἡ κοπτικὴ ὡς καὶ πᾶν τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν βρεφικὴν ἀμφίεσιν.

Τὰ ἐσώρουχα ἦσαν ὠραιότατα καίτοι ἀνευ ποικιλιμάτων καὶ τριχάπτων (δαντελῶν).

Αἱ νεανίδες κατασκευάζουσιν ἐδῶ τὰ ἐσώρουχα τῆς προικῆς των, μοὶ εἶπεν ἡ διευθύντρια. Δίδομεν αὐταῖς ποσότητὰ τινὰ ὑφάσματος, ἢ μεταποιοῦσιν εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν τοιοῦτων.

Συναγωνίζονται δὲ μεταξύ των, ποία ἐξ αὐτῶν θὰ κατασκευάσῃ ταῦτα ὠραιότερα καὶ ἐν ὀλιγοτέρῳ χρονικῷ διαστήματι.

Ἀπὸ τοῦ ἐργαστηρίου τούτου μετέβην εἰς τὸ τῶν φορημάτων.

(Ἐπεται συνέχεια.)

Εὐχαρίστως ἀρχόμεθα τῆς δημοσιεύσεως τῶν πρώτων ποιητικῶν δοκιμῶν τῆς ἐν Βερολίῳ ἐκπαιδευμένης φιλομούσου καὶ λογίας δεσποινίδος κ. Φλωρεντίας Φουντουκλή, προτρέπουσαι εἰς θεραπείαν τῶν μουσῶν πᾶσαν Κυρίαν αἰσθανομένην ἐν ἑαυτῇ τὸν θεῖον τῆς ποιήσεως σπινθῆρα, καὶ εὐχαρίστως δεχόμεναι εἰς τὰς στήλας τῆς Ἐφημερίδος ἡμῶν πᾶν ἔργον αὐτῶν, ὅπως δῆποτε δημοσιεύσιμον.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΟΙΚΙΑΚΑΙ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΝ

(ἐκ τῶν λουτρῶν).

Λουτρά, Lobenstein 8 Ἰουλίου 1887.

Θεὸς βογκᾷ ὁ οὐρανός, ἡ γῆ σὺν ὅλῃ κλαίει.

Μετὰ τὴν φωνὴν τοῦ Αἰόλου, μανιωδῶς παλαίει.

Τὴν ἐρημίαν σκοτεινὴν! Ὅπου τὸ βλέμμα στρέψης,

Δένδρα καὶ ζῶα ἄλογα ἢ βράχους θὰ προσβλέψης!

Τὸ Λομπενσταίν εἶν' αὐτὸ μετὰ τὰ λαμπρὰ λουτρά του,

Τὸ ἀξιοῦν τοὺς ἀσθερεῖς πῶς σώζει ἐκ θαράτου!

Ἦλθα λοιπὸν καὶ ἐγὼ ἐδῶ καὶ ἐλπίδα ἔχω μίαν,

Εἰς τὰς πηγὰς του τὴν ὠχρὰν καὶ ἀφῶ ἀναιμίαν,

Διότι μ' ἐθροῦθησαν τοῦ ἱατροῦ αἱ λέξεις.

Καὶ γὰρ τοιάδε ἔλεξεν, «ἐὰν ἐκεῖ δὲν τρέξῃς

Καὶ κάμῃς ὅτι σοῦ εἰπῶ θὰ τὸ μετανοήσῃς,

Καὶ δάκρυα, πλὴν φεῦ! ἀργὰ καὶ μάταια θὰ χύσῃς»!

Ἀμέσως, ὡς εἰξέυρεις δὲ ἴσως καὶ σὺ ἐκ πείρας,

Μ' ἐτρόμαξεν ὡς καὶ ἡ σκιὰ τοιαύτης μαύρης μοῖρας!

Εὐθὺς λαμβάνω δύναμιν ἐν ταῖς φρεσὶ μου νίαν,

Κι' ἀποφασίζω πάραυτα, — Ἀπόφασιν γενναίαν! —

Τοῦ Βερολίνου τοῦ κλεινοῦ τὸν πόδα καὶ μακρὸν,

Μακρὰν τῆς τύρβης τῶν θρητῶν καιρῶν τινὰ καὶ μείνω.

Ἀρχίζω τὸ ταξίδιον καὶ μάλιστα καὶ μόνη.

Πλὴν τὴν ψυχὴν μου ἐβλίβον τοῦ χωρισμοῦ οἱ πόνοι.

ΚΑΛΛΟΝΗ, ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣ

Τί ὠραιότερον καὶ μεγαλοπρεπέστερον δια γυναικείαν κεφαλὴν διάδημα ἢ τὸ ἐκ πλουσίων καλλιχρῶμων φυσικῶν πλοκάμων; Πόων ἀδαμάντων ἢ λάμψι, δύναται νὰ ἐξισωθῇ πρὸς τὴν χρυσίζουσαν κόμην νεαρῆς παρθένου;

Τὸ ἥμισυ τῆς καλλονῆς τῆς γυναικὸς ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ τρόπου τοῦ διασκευάζειν τὴν κόμην, ἥτις ὡς πολυτελὲς καὶ πλουσίως ἐπεξεργασμένον πλαίσιον περιβάλλει τὸ πρόσωπον, προσδίδον νεότητα, χάριν, γόητρον καὶ ζωὴν εἰς αὐτό. Παραβάλλετε ὠραιότατην εἰκόνα ἀνευ πλαισίου ἢ μετὰ ἀτέχνου καὶ πτωχοῦ τοιοῦτου μετ' ἄλλης μετρίας μὲν, ἀλλὰ περιβαλλομένης ὑπὸ καλλιτεχνικοῦ καὶ θέλετε ἐν τῷ ἅμα σχηματίσει ἰδέαν τῆς καλλονῆς τῆς γυναικὸς ἀνευ ἐπιμεμελημένης διευθετήσεως τῆς κόμης.

Τὴν ἀλήθειαν ταυτην ἀναγνωρίζουσαι καὶ αἱ πρόγονοι ἡμῶν μεγάλας κατέβαλλον φροντίδας πρὸς ἀπόκτησιν ὅσον ἔνεστι πλουσίας καὶ ὠραίας κόμης καὶ πρὸς κανονικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ταύτης διευθέτησιν. Δι' ὃ καὶ ὡς ἐν τοῖς ἀγάλμασι καὶ τοῖς ἀρχαίοις νομίμασι βλέπομεν, ἡ διάθεσις τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἦν παρ' αὐταῖς τόσον τελεία καὶ θαυμαστή, ὥστε χρησιμεύει καὶ μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ὡς τύπος καὶ ὑπόδειγμα τῆς συγχρόνου εὐρωπαϊκῆς, αἰτινες οἰκιοποιοῦμεναι τοὺς πολυζήλους ἐκείνων περὶ τὴν κόμωσιν τρόπους, ἀποκαλοῦσιν αὐτοὺς Coiffures Françaises.

Ἐκ τῶν περιωθησῶν ἰδίᾳ γραφῶν ἐπὶ κεραμεῶν ἀπτικῶν ἀγγείων ἀπαντᾷ τις πολυποικίλους κομμώσεις τῶν ἀρχαίων Ἑλληνίδων μαθάνομεν δὲ ἐκ τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχοληθέντων ὅτι ἡ συνήθεια τῶν νεαρῶν κορασιῶν τοῦ νὰ ἀφίνωσι τὴν κόμην λιτὴν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ διὰ ταινίας μόνον περιδεμένην ἦτο συνηθεστάτη παρὰ ταῖς ἀρχαίας. Τόγε νῦν ἔχον τοῦ συρμού κτένισμα εἶναι ὁ ἀρχαῖος κόρυμβος, ὃς κατὰ τὸν Λουκιανὸν κατεσκευάζετο ὡς ἀκολούθως: ἀνεῖλον τὰς τε ὀπισθεν καὶ τὰς κατὰ τοὺς κροτάφους τρίχας κυματοειδῶς ἀνωθεν τῶν ὠτῶν, προσέθεον δὲ αὐτὰς ἐπὶ τῆς κορυφῆς οὕτως, ὥστε ἀπετελεῖτο καλὸς καὶ κομψὸς δεσμός, ὃν κόρυμβον ἐκάλοιν.

Ἡ τεχνητὴ τῶν τριχῶν διὰ σιδῆρων ὀργάνων οὐλότις ἐπενοήθη ἐπίσης παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἑλληνίδων. Καὶ ἡ συνήθεια δὲ τοῦ μεταχρωματίζειν τὰς μελαίνας εἰς ξανθοχρῶσους τρίχας, ὡς εἴθισται καὶ σήμερον, ἰδίᾳ ἐν ταῖς τῆς Εὐρώπης μεγαλοπόλεσιν εἶναι ἀρχαιοτάτη· τοῦτο ἄλλως τε δηλοῖ ὁ Λουκιανὸς διαρρηθὴν λέγων «τὸ δὲ πλεῖστον ἀναλίσκεν ἡ πλοκὴ τῶν τριχῶν· αἱ μὲν γὰρ φαρμάκοις ἐρυθθαίνειν δυναθέντες πρὸς ἡλίου μεσημβρίαν τοὺς πλοκάμους, ἵνα ταῖς τῶν ἐρίων χροιαῖς ξανθῶ μεταβάπτωσιν ἀνθεῖ, τὴν ἰδίαν κατακρινουσαι φύσιν· ὁπόσας δὲ ἀρκεῖν ἡ μαίλαινα χαιτῆ νομιζέται, τὸν γεγαμηκότων πλοῦτον ἀναλίσκουσιν, ὅλην Ἀραβίαν σχεδὸν ἐκ τῶν τριχῶν αποπνέουσαι».

Ἐκ τούτων ἐξάγεται πόσῃ φροντίδι αἱ ἀρχαῖαι Ἑλληνίδες αἱ ἐπὶ κάλλει διαπρέψασαι κατέβαλλον ὑπερ τῆς καλλῆς τῆς κόμης διευθετήσεως, αφοῦ καὶ εἰς τὰς καυστικὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας ἐξετίθεντο πρὸς μεταχρωματίζειν ταύτης. Αἱ δὲ Ρωμαῖαι μὴ ὑστερήσασαι τούτων κατὰ τι κατέστησαν ἐπὶ τόσον ζηλοτύπους τὰς Ἀφρικανὰς γυναῖκας, ὥστε πρὸς ἐπιτυχίαν

Εἰς τὰς ἐπτὰ πρῶτῶν ἢ μηχαρῆ συρίζει,

Στὸ θλιβερόν της σύριγμα τὸ μάτι μου δακρύζει,

Ἄλλὰ τὰ πάντα μάταια! Addio Βερολίνον!

Ἀφῆροσά σε πρὸς σιγμὴν πικρὴν ἀφῆρω θρήνον!

Εἰς τὸν σταθμὸν ἦλθ' ἡ μαμὴ καὶ φίλη τις ἀκόμα,

Ἀμφότεραι δὲ ἴστατο μετὰ δακρυσμένο ὄμμα.

Ἐρρεῖα ὥρας ὁ ἴμνος εἰς τὰ ἐμπρὸς με φέρει.

Τὴν πόλιν διαδέχονται μονήρη ὄλος μέρη.

Ταχυδρομεῖον ἄμαξα εἰς Ρόιτ (Reuth) μετὰ προσμένει.

Τετράωρον ταξίδιον θὰ κάμω ἡ καυμένη.

— Ταξίδιον μετὰ ἄμαξαν, καὶ τοῦτο σὲ πικραίνει!

Ἴσως εἰπῆς. — Μὰ στάσον δά, Μὴν εἰς' ἐκπεπληγμένην,

Ἄν ἔβλεπες τὴν ἄμαξαν ὡς καὶ τὴν συνοδείαν,

Ποσῶς δὲν θὰ ἐξέφραξες τοιαύτην ἀπορίαν.

Τοῦτέστιν ἦν ἡ ἄμαξα μεγάλη σπανιότης,

Καὶ δὴ εἰς ἄκρον κλασικῆ τοῦ τόπου ἀρχαιότης.

Αἰσθάνεσ' ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὀροφῆς τὸ βῆρος,

Καὶ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ πριγκῶν, κουφάλα, χῆρος.

Τὸ μὲν ἀπὸ τῶν καύσων καὶ τῆς στενοχωρίας,

Τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ἀπαντοῦ τῶν ἄλλων φλυαρίας,

Τῶν ἐρωτῶντων ἀπὸ ποῦ; καὶ ποῦ; καὶ πῶς; καὶ πόσα;

Καὶ στόματα γὰρ ἂν ἀπαρτῆς χρειάζεσαι διακόσα.

Πρὸς τούτοις καὶ ἡ ζῆλιος ἐκείνη ἐνώδια,

Ποῦ διαχέει πέριξ της ἡ ξένη συνοδία,

Εἶν' ἄτι τι τρομακτικόν, εἶν' ἀφορμὴ ἀξία,

Ἦν ἔστι τὸν ὀφθαλμὸν ἐπέλθῃ ἀσφύξια!

Περὶ τὰς δέκα ἔφθασεν ὁ κίνδυνος εἰς πέρας,

Καὶ καθαρὸν ἀνέπνευσα ἀέρα τῆς ἐσπέρας!

Ἦ πρώτη σκέψις ἦτο μου τὸ γόνυ μου καὶ κλίω.

Κι' εὐχαριστήριον εὐχὴν τῷ Πλάστῃ καὶ ἀπευθύνω,

Ὅτι ἀπὸ τῆς ἄμαξαν μ' ἀνέσωσεν ἐκείνην,

Ἦψουσα δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἶδον καὶ τὴν Σελήνην,

Ἦτις εἰς φῶς ἐνέδου τοῦ οὐρανοῦ τὸ δῶμα,

Καὶ ἠρεμὸς τις ἠδονή μου ἔχρισεν τὸ ὄμμα.

Πλὴν ἦδ' ἡ γυῖ ἐπρόβαινε, ἦδη τὸ πᾶν εἶσα,

Δεν διεπέτα τὰς ἰδοὺς καὶ οὔτε μία μύγα.

Τὸν κεκηκότα ἔσπευσα λοιπὸν βηματισμῶν μου,

Καὶ οὕτως ἦλθον εὐτυχῶς εἰς τὸ δωμάτιόν μου.

Ἀμέσως με προσέβλεψε Θεὸς, γλυκὸς, ὠραίος,

Τὸ βλέμμα μου συνήτησε τὸ βλέμμα τοῦ Μορφέως,

ὦ μέγα δῶρον τ' οὐρανοῦ, ὦ βάλασμος τῶν πόνων,

ὦ ὕπνε, κόποις, βάσανα, σὺ μὰς πρᾶνεις μόνον!

Εσῆγων εἰς τὸν κόλπον του ὅτε πτητῶν χορεία

Μ' ἀνῆγγελε πῶς ὄροσερὰ ἀνέτειλε πρῶτα.

Ἐν βλέμμα τότε ἔρριψα τὴν γυῖν καὶ θανμάσω,

Τὴν θέσιν τῆς οἰκίας μου καλῶς καὶ ἐξετάσω.

Ἐν μέσῳ κήπου ἀθηροῦ μαγευτικῶς ὑψοῦται,

Ὅριζον δὲ ρωμαγτικὸς ἐμπρὸς της ἐξαπλοῦται.

Περιγραφεῖν λεπτομερῆ τῆς ἐν λουτροῖς ζωῆς μου

Θὰ ἴδης ἐκ τῆς προσεχοῦς πρὸς σὲ ἐπιστολῆς μου

Πρὸς τὸ παρὸν σ' ἀσπάζομαι ψυχῆν τε καὶ καρδίαν,

Καὶ μένω πάντοτ' ἡ αὐτῇ πιστησοῦ

ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ.

Ξανθής κόμης αὐται ἐπέπασσον τὴν κόμην αὐτῶν δια ζαφορᾶς.

Ἐνῷ αἱ πλείσται ἐξ ἡμῶν περὶ μικροῦ ποιούμεναι τὸν πολύτιμον τοῦτον γυναικεῖον κόσμον, οὐδαμῶς περὶ τῆς αὐξήσεως καὶ καλλοῆς τούτου μεριμνῶμεν, ἀλλὰ ἀνηλεῶς καὶ ἀπόνως ἐκρίζουμεν καὶ καταστρέφομεν διὰ τῆς ἐπισωρεύσεως ἐλοκλήρων δεσμιδῶν μεταλλίνων καρφίδων, μεθ' ὧν πολλὰ συκρατοῦσαι τὴν κόμην διέρχονται καὶ τὰς νύκτας κοιμώμεναι.

Οὐδὲν καταστρεπτικώτερον διὰ τὴν κόμην ὅσον ἡ ἐπὶ πολλὰς ὥρας διαρκῶς περισφιγξίς αὐτῆς ἢ τὰ συχνὰ λουτρά. Ἡ κόμη ἵνα μὴ καταστρέφηται, ἀνάγκη ὅπως τὸ ἥμισυ τουλάχιστον τοῦ ἡμερονυκτίου ἢ ἐλευθέρᾳ ἢ ἐντὸς μεταξίνου λεπτοτάτου δεικτύου. Ἀπαξ τοῦ μηνὸς μόνον λούετε αὐτὴν διὰ χλιαροῦ ὕδατος πιτύρων, ἐν ᾧ ῥίπτετε καὶ κρόκον ὠοῦ. Μεταχειρίζεσθε δις τῆς ἐβδομάδος πυκνὸν κτένιον, δι' οὗ βαθέως τὴν κόμην κτενίζουσαι ἐξερεθίζετε τοὺς ὑπὸ τὸ τριχοφόρον δέρμα ἀδένας, ὧν ἡ ἀπρόσκοπτος λειτουργία συντελεῖ μεγάλως εἰς διατήρησιν πλουσίας καὶ ὠραίας κόμης. Ἀποφεύγετε πρὸ παντὸς ἄλλου τὰς ἀλοιφὰς (pommades) αἵτινες καταστρέφουσι κατὰ κανόνα τὴν κόμην. Κατὰ τῆς πτώσεως τῶν τριχῶν ὡς συντελεστικώτατον θεωρεῖται τὸ πλύσιμον τῶν ριζῶν διὰ τανίνης, σιδήρου ἢ κινίας.

Ἡ προωρος τῆς κόμης λεύκανσις προκύπτει πάντοτε ἐκ τῆς παραλυσίας τῶν ὑπὸ τὸ τριχοφόρον δέρμα νεύρων, ἅτινα χρησιμεύουσι ὡς ἀγωγοὶ τῶν ὑπὸ τὰς ρίζας τῶν τριχῶν χρωματοφόρων βολβῶν. Ὅτε λοιπὸν συνεπεῖα ὠρίμου ἡλικίας ἢ ἀδυναμίας τῆς ἐπιδερμίδος τὰ νεύρα ταῦτα παραλύουσι, τότε ἡ διοχέτευσις τοῦ χρωματιστικοῦ ὑγροῦ διακόπτεται καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς λευκαίνονται. Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς λευκαίνονται καὶ συνεπεῖα μεγάλης ἡθικῆς συγκινήσεως. Ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ταύτης ἔστω ἡ ἐν μιᾷ νυκτὶ λεύκανσις τῆς κόμης τῶν ἀτυχῶν βασιλισσῶν Μαρίας Στούαρτ καὶ Μαρίας Ἀντοανέτης.

Ἀποφεύγωμεν λοιπὸν τὰς συγκινήσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ παντὸς τρόπου ἐπιδιώκωμεν τὴν ἐνδυνάμωσιν τῆς τριχοφόρου ἐπιδερμίδος, ἐξ ἧς ἐξαρτάται ἡ ὑγεία καὶ καλλοῆς τῆς κόμης. Ὅσον διὰ τὴν πτώσιν τῶν λεπτῶν (πιτυρίδος) αὕτη ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἐπὶ τινος ἡμέρας ἐπιγρίσεως διὰ ἀλοιφῆς ἐκ καμφορᾶς. Συντελεστικὴ ἐπίσης κατὰ τῆς πτώσεως τῶν τριχῶν θεωρεῖται καὶ ἡ συμβουλή, ἣν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 5 φύλλῳ ἡμῶν ἐδημοσιεύσαμεν.

ΔΙΑ ΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΔΙΑ ΘΗΛΑΣΤΡΩΝ

Πολλὰι μητέρες ἀσθενοῦς κράσεως ἀδυνατοῦσαι νὰ θηλάσωσι τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀντικαθιστῶσι τὸ μητρικὸν γάλα διὰ βοείου τοιούτου παρεχομένου διὰ θηλάστρου (biberon). Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ διατρέφειν τὰ μικρὰ πολλοὺς παρέχει διὰ τὴν ὑγείαν τούτων κινδύνους, οὓς ἡ ἀδαῆς μήτηρ οὔτε κἂν ὑποπτεύεται. Ὀλίγαί λοιπὸν λέξεις σχετικαὶ πρὸς τὴν ταύτην διατροφήν θέλουσιν ἴσως συντελέσει εἰς ἀποφυγὴν τῶν κινδύνων τούτων.

Τὸ παρεχόμενον γάλα, βόειον πάνποτε, δεόν νὰ ἀναμιγνύη-

ται μέχρι τοῦ ἔκτου τουλάχιστον μηνὸς με ἴσῃν ποσότητά ὕδατος καὶ μικρὰν δόσιν σακχάρους, παρέχεται δὲ ὡς τροφὴ χλιαρὸν πάνποτε. Τὸ θήλαστρον δεόν νὰ καθαρίζεται διὰ χλιαροῦ ὕδατος καὶ δι' ἐπιτηδῆς λεπτῆς ψήκτρας τσακίς, δσάκις τῆς ἡμέρας δίδει τις εἰς τὸ μικρὸν νὰ θηλάσῃ. Ἀποφεύγετε πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ ἀφήνητε τὸ θήλαστρον εἰς τὸ στόμα τοῦ μικροῦ, ἀκόμη καὶ ὅταν βροφήσῃ τὸ γάλα, διότι τὸ τοιοῦτον βλάπτει καιρίως τὸν λαιμὸν καὶ τὸν στόμαχον αὐτοῦ. Προσφέρετε εἰς αὐτὸ μέχρι τοῦ ἔκτου μηνὸς ἀνά δύο ὥρας ποσότητα γάλακτος μέχρι 50 δραμίων ἐκάστην φορὰν. Τὸ ὑπολειφθὲν—διότι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ τὸ πῆν ὅλον—χύνετε ἀμέσως, ἵνα νέον δώσητε μετὰ δύο ὥρας. Ἄμα βροφήσῃ το ποσὸν τοῦτο, πλύνετε ἀμέσως τὸ τε δοχεῖον καὶ τὸ θήλαστρον, διότι τὸ γάλα μένον εἰς τὰ τοιχώματα αὐτοῦ καὶ ὀξειδούμενον γεννᾷ πληθὺν μικροβίων καταπινομένων παρὰ τοῦ μικροῦ καὶ ἀποτελούντων τὴν ἐστίν διαφόρων νοσημάτων, ἅτινα πολλάκις τὸν θάνατον τοῦ μικροῦ συνεπάγονται.

(*Ἐπεταὶ συνέχεια) ΜΑΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐπειδὴ πολλάκις ἐρῶθη ὅτι οἱ μεγαλοφυεῖς ἄνδρες, πάντες οἱ ἐπιδιδόμενοι εἰς ὑψηλὰς καὶ ἐμβριθεῖς μελέτας, οἱ ἥρωες κ.λ. ζῶσιν ὀλιγώτερον τῶν λοιπῶν, παραθέτομεν ὧδε σημείωσιν διαλαμβάνουσας τὴν ἡλικίαν, καθ' ἣν ἐξεμέτρησεν τὸ ζῆν, πάντες σχεδὸν οἱ ἀπὸ κτήσεως κόσμου διαπρέψαντες ἄνδρες, ἐξ ἧς ἐξάγεται τὸ ἐσφαλμένον τῆς μέχρι σήμερον ἐπικρατησάσης γνώμης. Ὁ Μωϋσῆς ἔζησεν 120 ἔτη. Ὁ Ὀμηρὸς ἔζησε μέχρι βαθέως γήρατος καίτοι ἡ κατὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ὀριστικὴ ἡλικία εἶναι ἄγνωστος. Ὁ Πυθαγόρας ἐπίσης πολὺ γέρον. Ὁ Βούδας 85 ἐτῶν. Ὁ Ζαροάστρως ἐπίσης. Ὁ Κομπρούκιος 72 ἐτῶν. Ὁ Αἰσχύλος 63. Ὁ Πίνδαρος 79. Ὁ Σοφοκλῆς 90. Ὁ Περικλῆς 70. Ὁ Φειδίας 56. Ὁ Ἡρόδοτος 78. Ὁ Εὐρυπίδης 74. Ὁ Θουκυδίδης 69. Ὁ Σωκράτης 70. Ὁ Ἰπποκράτης 103. Ὁ Ἀριστοφάνης 64. Ὁ Πλάτων 81. Ὁ Δημοσθένης 63. Ὁ Ἀριστοτέλης 62. Ὁ Πραξιτέλης 70. Ὁ μέγας Ἀλέξανδρος 33. Ὁ Μένανδρος 51. Ὁ Ἀρχιμήδης 85. Ὁ Ἀννίβας 64. Ὁ Κικέρων 63. Ὁ Καῖσαρ 86. Ὁ Λουκρήτιος 40. Ὁ Ουίργιλιος 51. Ὁ Ὀράτιος 73. Ὁ Ὄβιδιος 62. Ὁ ἅγιος Παῦλος 60. Ὁ Πλούταρχος 70. Ὁ Τάκιτος 62. Ὁ Γάβιος 70. Ὁ ἅγιος Αὐγουστίνος 76. Ὁ Μωάμεθ 62. Ἀλφρέδος ὁ Μέγας 52. Γουλιέλμος ὁ νικητὴς 60. ὁ ἅγιος Βερνάρδος 62. Ὁ ἅγιος Φραγκίσκος 44. Ὁ ἅγιος Δομίνικος 81. Ὁ Ρογγῆρος Βάκων 78. Ὁ ἅγιος Θωμᾶς 47. Ὁ Δάντης 53. Ὁ Πετράρχης 90. (*Ἐπεταὶ συνέχεια).

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ μέγας δούξ τῆς Ῥωσσίας Νικόλαος εὐρισκόμενος εἰς Παρισίους εἶχε προσκληθῆ εἰς ἐπίσημον γεῦμα, παρεκάθητο δὲ τῆ διασήμερον τοῦ αἰῶνος ζωγράφου Κᾶ Ρόζα Μπονέρ. Τρώγων οὗτος μετὰ τῶν ξηρῶν καρπῶν καὶ ἀμύγδαλα εὗρεν ἐν τινὶ τούτων δίδυμον καρπὸν ἔχασα τῆ λέγει—διότι ἐν Εὐρώπῃ ὅστις εὕρη δίδυμον καρπὸν

ἀποχορευταὶ νὰ προσφέρῃ τὴ παρακαθημένη αὐτῷ Κυρία— πὶ δύναται νὰ προσφέρῃ εἰς θρητὸς εἰς μίαν ἀθάνατον ; *Ω!! εἶπεν ἡ Κυρία, στείλατέ μοι ἐν ζῶον πολὺ ἡμερον καὶ ἥσυχον, ἵνα ζωγραφίσω αὐτό. Ἐξ παρήλθον μῆνες καὶ ἡ διάσῃμος γυνὴ εἶχεν ἐντελῶς λησμονήσει τὸ στοίχημα, ὅτε προῖαν τινὰ λαμβάνει εὐγενεστάτην ἐπιστολὴν συνοδευομένην ὑπὸ δύο λευκοτάτων ἀρκτιδέων ἡμέρων ὡς ἀρνία, οὓς ὁ μέγας δούξ ἐξημέρωσε χάριν αὐτῆς Ἰδοῦ πῶς ἐν Εὐρώπῃ τιμῶνται αἱ καλλιτέχνιδες.

Τῆ διαταγῇ τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου μετερράσθη ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ εἰς τὸ Τουρκικὸν τὸ νέον ἔργον τῆς κ. Καρόλου Δίλκε «τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ θανάτου» Καὶ αὐτὸς ὁ Σουλτάνος ἀκόμη ἐκτιμᾷ τὸν γυναικεῖον κάλαμον, ἀφοῦ ἐκ τοῦ ἰδίου του δαπανᾷ ταμεῖον πρὸς μετάφρασιν ἔργων γυναικῶν.

Ἐν τῇ μικρᾷ τῆς Γαλλίας κώμῃ Rrady γυνὴ τις ἡλικίας ὀγδοήκοντα ἐτῶν σύζυγος τοῦ κ. Α. Παγέ, ἐγέννησε κατ' αὐτὰς δύο δίδυμα τέκνα ὑγιέστατα, ὠραιότατα καὶ εὐτραφέστατα, ἅτινα καὶ θηλάζει διὰ τοῦ γάλακτος τῆς.

Ἡ ὀγδοηκοντούτις αὕτη λεχὼ ἐνυμφεῦθη πρὸ τινων ἐτῶν εἰς τρίτον γάμον μετὰ τοῦ κ. Παγέ, ὅστις εἶναι ἐξήκοντούτις, ἐλπίζων ἴσως νὰ ἀποκτήσῃ παρὰ τῆς β'. ταύτης Σάρας, τίς οἶδε πόσα τέκνα.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ.— Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐξελέγη ὁ ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως κ. Α. Αὐγερινὸς διὰ ψήφων 72. Ὁ ὑποψήφιος τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Καραπάνος ἔλαθε ψήφους 38. Ἀνεκρῦχθησαν ὡς ὑποψήφιοι δήμαρ-

33

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΣΟΦΙΑ ΕΛΡΟΣ

Εἶδοποίησα λοιπὸν τοὺς μάρτυρας του, οἵτινες μοὶ εἶχον ἀφήσει τὰς διευθύνσεις των, ὅτι ἐπορίμων τὴν ὀγδόην ἀντὶ τῆς δεκάτης Μοὶ ἀπήνησαν καταφατικῶς καὶ σήμερον περὶ τὴν ὀγδόην μετέβην εἰς τὸ δάσος τῆς Βουλῆνης.

Χωρὶς ἐμέ ; Χωρὶς ὑμᾶς. Πρὸς τί νὰ σᾶς ἀνησυχίσω, ἀφοῦ οὐδὲως εἶχον ἀνάγκην ὑμῶν. Φθάνω λοιπὸν μετὰ τοῦ φίλου μου εἰς τὸ προσδιωρισμένον μέρος καὶ πλησιάζων τὸν κ. Ἀνατόλιον—ᾧ λέγω ;

Λυποῦμαι, Κύριε, ὅτι ἡ μονομαχία περὶ ἧς ἐπρόκειτο δὲν δύναται νὰ λάθῃ χώραν.

Διατί ; Διότι ἀπηγόρευσα πρὸς τὸν κ. Δόγμαν νὰ μονομαχήσῃ μεθ' ἐνὸς ἀγρίου. Ἡ λέξις αὕτη προὔξενησεν ἐντύπωσιν τινὰ πρὸς τοὺς φίλους του.

Καὶ σεῖς ποῖος εἶσθε, μοὶ εἶπεν, ὅστις τολμᾷτε νὰ με ὑβρίζῃ-ε οὕτω ; Ἐλαβον πληροφορίας περὶ ὑμῶν, αἵτινες μοὶ παρέχουσι τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ἐδυνάμην νὰ σᾶς παραδώσω εἰς τὴν δικαιοσύνην, μεθ' ἧς ἔχετε ἐκκρεμῆς τινὰς λογαριασμοῦ, ἀλλ' ἐπορίμησα νὰ σᾶς ἀφήσω νὰ ὑπάγητε νὰ κρεμασθῆτε ἀλλοῦ. Θὰ μοὶ κάμητε λοιπὸν τὴν χάριν νὰ ἀναχωρήσῃτε αὐτοστιγμῇ ἀπὸ τοὺς Παρισίους, ἀφοῦ προηγουμένως μοὶ δώσητε τὰς ἐπιστολάς αὐτῆς καὶ μοὶ ὑποσχεθῆτε ὅτι οὔτε θὰ τὴν ἴδητε, ἀλλ' οὔτε θὰ τῇ γράψητε ποτέ.

χο διὰ τὴν μέλλουσαν δημοτικὴν ἐκλογὴν οἱ κ.κ. Φωκίων Νέγγρης. Γι-μολέων Φιλήμων, Δημήτριος Σούτσος, Νικόλαος Καλλιφρονῆς καὶ Παναγιώτης Κυριακός. Ὁ κ. Στεργίου παρητήθη τῆς ὑποψηφιότητος αὐτοῦ.

ΓΑΛΛΙΑ.— Ἡ Γερουσία ἐψήφισε τὸ νομοσχέδιον περὶ μετατροπῆς τοῦ 4 0(0 εἰς 3 0)0.— Ἀγγέλλεται ἐκ Μασσαλίας ὁ θάνατος τοῦ κ. Βοννῶ διευθυντοῦ τῶν ἐργασιῶν τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου.

ΑΓΓΛΙΑ.— Ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ λόρδου δημάρχου ὁ μαρκήσιος Σῶλσθαρυ εἶπεν ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει φόβος περὶ διαταράξεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Ἐκφράζει δὲ τὰς ἀγγλικὰς συμπαθείας ὑπὲρ τοῦ κόμητος Καλνὸνκὴ καὶ τοῦ κ. Κρίσπη, οἵτινες ἔχουσι πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, ἐλευθερίας καὶ νομιμότητος.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.— Ἡ ὑγεία τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρίγκηπος τῆς Γερμανίας ἐδεινώθη. Ὁ Ἀγγλος ἰατρός κ. Μάκκενζη καὶ δύο Γερμανοὶ ἰατροὶ προσεκληθήσαν ἐν Σὰν Ρέμφρ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 34 φύλλῳ ἀνάγνωθι ἀντὶ Ἡῶ Ἡῶν. Ἀντὶ δεσποινίδας, δεσποιναν, ἀντὶ ἵππων, ποδῶν.

ΒΙΒΛΙΑ

Ἀγγέλλεται ἡ ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μετάφρασις ἀνέου ἐγχειριδίου τῆς νοσοκόμου ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ν. Μαυρῆ φοιτητοῦ τῆς Ἰατρικῆς.

Τὸ ἐγχειρίδιον τοῦτο πραγματευόμενον περὶ τῆς τέχνης τοῦ ἐπιμελεῖσθαι τοὺς ἀσθενεῖς ὡς καὶ περὶ τῆς προχείρου οἰκιακῆς φαρμακολογίας, χρήσιμον ἐστὶν οὐ μόνον διὰ τὰς νοσοκόμους, ἀλλὰ καὶ διὰ πᾶσαν οἰκ. δεσποιναν καὶ μητέρα.

Ἐγκα τὸν ἀντίτυπον αὐτοῦ τιμᾶται διὰ μὲν τὸ ἐσωτερικὸν δραχ. 2. δια δὲ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 3.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Ζ. Α. Κ. Σύρον. Κατάλογος συνδρομητῶν ἐλήφθη· σώματα ἀπεστάλησαν. Εὐγνωμονοῦμεν. — Καν Π. Σ. Lancollen Ox ord 1ος

Εἶσθε τρελλός, Κύριε, μοὶ εἶπεν δὲν ἔχω νὰ λαμβάνω δικταγὰς παρ' οὐδενός. Ἦλθο. ἐδῶ, ἵνα μονομαχήσω· ἀφοῦ ὁ ἀντίπαλός μου εἶναι ἄνθρωπος, ἐπιφυλάττωμαι νὰ τὸν συναντήσω ἄλλαχού. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν Κυρίαν ἔχει με ἐμέ νὰ λογαριασθῇ.

Δυστυχῶς, Κύριε, δὲν θὰ ἀπομακρυνθῆτε ἐντεῦθεν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς μου· θὰ ἐκλέξετε λοιπὸν μετὰ τῶν δύο· ἢ μοὶ ἀποδίδητε τὰς ἐπιστολάς καὶ ἀναχωρεῖτε με ὄρκον καὶ ὑπόσχεσιν νὰ μὴ ἐπα-νέλθητε εἰς Γαλλίαν, ἢ ὀδηγηθῆτε εἰς τὴν φυλακὴν· ἐκτὸς εἰάν εἶσθε τόσο γενναῖος, ὅσον λέγετε· τότε λάβετε ἐν ξίφος καὶ φονεύσατέ με ἵνα ἀπαλλαγῆτε· σᾶς προειδοποιῶ ὅμως ὅτι θὰ ὑπερασπισθῶ.

Καὶ μετὰ τὰς λέξεις ταύτας, λαβὼν ἀνά χεῖρας τὸ ἐν ξίφος ἤρῃσα νὰ περιδιαβάω πρὸ τοῦ κ. Ἀνατολίου. Φαίνεται ὅτι ὁ περιπατὸς μου ἐξηρέθισε τὰ νεύρα του, διότι ἀρπάσας τὸ ἄλλο ξίφος ;

Ἐμπρὸς λοιπὸν, Κύριε, μοὶ εἶπον, ἀφοῦ οὕτω σᾶς ἀρέσκει.

Θὰ σᾶς ἐφόνευεν ἀδιτάκτως, πτωχέ μου κ. Δόγμαν διότι ἦτο ἄριστος ξιφομάχος. Τὸν ἀφήκα λοιπὸν νὰ λάθῃ θάρρος νὰ πεισθῇ ὅτι ἡμῶν ἀσθενεστερό· του Προσεποίθησεν ὅτι ἤρχισα νὰ κουράζωμαι, ὁ πτωχὸς αὐτὸς Ἀνατόλιος ἔπεσε εἰς τὴν παγίδα· ἠθέλησε νὰ ῥιφθῇ ἐπάνω μου, ἀλλὰ δυστυχῶς πρὸ ἐμοῦ συνήνησεν τὸ ξίφος μου, ὅπερ διεπέρασεν αὐτοστιγμῇ τὸ σῶμά του. Τόσον ἐξεπλάγη, ὥστε ἀπέθανεν.

δοῦ ἡ ἱστορία μου, Κύριε Δόγμαν. Δύνασθε λοιπὸν νὰ ἐπιστρέψῃτε ἡσυχος παρὰ τῆ συζύγῳ σας, ἧτις ἀναμριβόλως σᾶς ἀναμένει. Δότε αὕτη τὰς ἐπιστολάς τῆς, ἃς οἱ φίλοι τοῦ κ. Ἀνατολίου εὐρόντες ἐντὸς τοῦ ἐπενδύτου του μοὶ ἐνεχείρισαν. Καὶ ἦδη, φίλε Κύριε, ἐστὲ εὐτυ-χῆς. Εἰὼ ὑπάγω νὰ προγευματίσω, διότι ἀποβησκάω τῆς πεί ης.

XIX.

Τοιοῦτος ἦτο ὁ κ. Μέρου. Ἐὰν ἐνδιετριψάμεν εἰς τὰς λεπτομερείας

ἀριθμὸς ἐξηγητήθη ἅμα τῇ ἀνατυπώσει ἀποστείλωμεν γράφομεν σήμερον σχετικῶς περὶ ὑγιεινῆς τῆς κόμης ἄρθρον. — Καν Δίκ. Ψ. Πάτρας. — Χρήματα ἐλήφθησαν γνωρίζετε ἡμῖν ἐὰν εἶναι ἀνάγκη ἀποστολῆς ὁλοκλήρου σώματος· σχετικὸν τῇ ἐρωτῆσει ἄρθρον δημοσιεύομεν σήμερον. — Καν Κ. Κ. Παρισίους· Καθυστερούμενος ἀριθ. ἀποστέλλεται. — Καν Ταξίφιλον. Τρίπολιν. Εἶναι γελοῖον εἰς ταῦτα θέατρα νὰ προσέρχονται Κυρίαὶ ἀσκεπεῖς τὴν κεφαλὴν καὶ φέρουσαι ἄνθη. Φέρετε λοιπὸν φόρεμα πῖλον καὶ χειρόκτια τῶν ἐπισκίψεων. — Καν Υ. Σ. Μαγχεστρίαν. Ἐλήφθησαν δημοσιεύομεν σήμερον. «Συγχαρητήρια διὰ ποιητικὸν δοκίμιον. — Καν Π. Μ. Χ. Γαργαλιάνους. Χρήματα ἐλήφθησαν· σῶμα ἀπεστάλη. — Καν Μ. Ρ. Λεβαδείαν. Ἄρθρον σχετικὸν περὶ ὑγιεινῆς τῆς κόμης δημοσιεύομεν σήμερον· κάμετε χοῦσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 5 τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν», σχετικῆς συμβουλῆς· προτιμήσατε τὸ cold-cream διότι ἡ γλυκαίρινη καιεὶ καὶ μαυρίζει τὴν ἐπιδερμίδα. — Καν Α. Α. Φιλιππούπολιν. Γράματα 24 ἀπεστάλησαν ἐπιστολὴ μετ' ἀποδείξεων ἐπεταὶ εὐγνωμονοῦμεν. — Καν Δ. Μ. Νεάπολιν. Αναμένομεν σχετικὰ προγράμματα εὐγνωμονοῦμεν. — Καν Κ. Π. Ἀθήνας. Οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν τὸ ἡμερολόγιον τοῦ κ. Ἀσωπίου πρὸς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν», ἥτις ἴδιον ἐκδίδει ἡμερολόγιον. — Καν Δ. Κ. Λιβερούπολιν. Μὴ λησμονῆτε ὅτι ζῶμεν εἰς Ἀθήνας καὶ οὐχὶ εἰς Ἀγγλίαν. — Καν Δ. Κ. Κυπαρισσίαν. Δὲν δυνάμεθα δημοσιεῦσαι. Καν Ε. Μ. Χανία. Οὐδέποτε ἐγράψαμεν ὑμῖν νὰ ἀποταναθῆτε εἰς ἀνδρικήν ἐφημερίδα· ἄλλη ἀποτεινόμεθα. Ὑμέτερον δὲν ἐδημοσιεύθη ὡς ἐλλιπές. — Καν Δ. Μ. Πάτρας. Βεβαίως τὰ δαμάσκηνα κομπόστα εἶναι καταλλήλοτα διὰ τὰ μικρὰ· ἀφαιρεῖτε ὅμως τὸν φλοιόν, ὅστις καθιστᾷ αὐτὰ δύσπεπτα.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἐπειδὴ πολλάκις κατὰ τὸν χειμῶνα συμβαίνουσι ὡς ἐκ τῆς ἀτελοῦς τῶν θερμαστῶν καθαρίσεως πυρκαϊαί, καλὸν εἶναι ὅπως οἱ οἰκοδόμοι προμηθεύονται ποσότητα τινα θείου εἰς κόνιν, ὅπερ ἅμα τῇ ἀναφλέξει τῆς ἐστίας βίπτουσι ἐντὸς αὐτῆς πρὸς ἄμεσον τῶς φλογῶν, κατὰσβεσιν. Συντελεστικώτατον πρὸν κατὰσβεσιν τοῦ πυρὸς θεωρεῖται καὶ ἡ ἔμφραξις τῶν σωλήνων διὰ καλῶς βεβρεγμένων πανιών.

τῆς μετὰ τοῦ κ Δόγμαν ἱστορίας του, ἐπράξαμεν τοῦτο, ἵνα ὑποδείξωμεν ποίας φύσεως προστάτην ἡ Σοφία ἀπέκτα ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ θείου της. Ἡ Σοφία εἶχεν ἐμπούησει μεγάλην αἰσθησιν ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ. Ἡσθάνετο τὴν ἀνάγκην νὰ φανῇ χρήσιμος πρὸ τοῦ θανάτου του εἰς τὸ ὄραϊον καὶ ἀγνὸν τοῦτο πλάσμα, ὅπερ διέτρεχεν ὁδὸν ὅλως ἀντίθετον πρὸς τὴν ἰδικήν του, ἐξ οὗ καὶ ἀδύνατος ἐφαίνετο ἢ ἐπὶ οἰουδήποτε σημείου συνάντησις αὐτῶν. Μετ' ἐνθουσιασμοῦ λοιπὸν καὶ ἀκρατήτου ἐκπλήξεως ὁ κ. Μέρεϋ ἠκροάσθη τῆς ἀφηγήσεως τοῦ ἱστορικοῦ τοῦ γάμου τούτου παρὰ τῆς κ. Ἐβας. Καὶ νὰ μὴ ἀπαντήσω καθ' ὅλον μου τὸν θορυβῶδη βίον τοιαύτου ἄγγελου, ἐν ᾗ θελον ἀγαπήσει καὶ καταστήσει εὐτυχῆ, ὡς νομίζω τοῦλάχιστον, καὶ ὅστις τὸν μάταιον καὶ ἀνωφελῆ βίον μου ἤθελε καταστήσει χρηστὸν καὶ ὠφέλιμον. Ἄλλ' ἀφοῦ ὑπάρχει τὸ ἐν τοῦτο καὶ τὸ γνωρίζω, εἶναι δὲ ἄξιον νὰ εὐτυχῆσθῃ, θὰ εὐτυχῆσθῃ! πρέπει ἄλλως τε νὰ σπεύσω διότι εὐλόγως πλέον μοὶ ὑπολείπεται χρόνος.

Ἡ κ. Ἐβας μὴ γνωρίζουσα τὰ μέσα, ἅτινα ὁ κ. βαρόνος μετεχειρίζετο ὅταν ἤθελε νὰ ἐπιτύγῃ τι, ἀγνοοῦσα πρὸς τούτους ὅτι ἐν ἔτος μόνον οὗτος ἦτο ἀποφασισμένος νὰ ζήσῃ, τῷ εἶπεν.

Σὰς καθικετεύω, Κύριε βαρόνε, προστατεύσατε τὴν θυγατέρα μου εἶπετε εἰς τὸν σύζυγόν της, ἐκεῖνο ὅπερ ἐγὼ ἀδυνατῶ νὰ τῷ εἶπω καὶ θὰ σᾶς εὐγνωμονῶ.

Ἄλλὰ πῶς, Κυρία, ἐπετρέψατε τὸν γάμον τοῦτον. ἀφοῦ ἐμάθετε τὴν τρομερὰν ἀλήθειαν;

Ἀντέστην ἄλλ' ἡ θυγάτηρ μου ἐπέμεινεν.

Ὑπάρχουν κρεταὶ τόσοι ὑπεράνω τῶν ἀνθρωπίνων καὶ βιωτικῶν ὄρων, ὅς ὀφείλει τις νὰ θεωρήσῃ ὡς παραλογισμούς. Ἐὰν ἤμην εἰς τὴν θέσιν σας ἤθελον κλείσει τὴν θυγατέρα μου εἰς τὸ δωματίον της καὶ δὲν ἤθελον τῇ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐξέλθῃ ἐπὶ ἡμέρας.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Γλυκίσμα ἐκ μήλων. Ψήσατε εἰς τὸν φούρνον δωδεκάδα μήλων ὁλοκλήρων μετὰ τῶν φλοιῶν αὐτῶν. Μετὰ τοῦτο καθαρίσατε καὶ περάσατε ἀπὸ σίταν. Ρίπτετε ἐντὸς τοῦ πολτοῦ τούτου 3ῦ δρ. βουτύρου καὶ 45 δρ. ζαχαρέως, ὀλίγον φλοιὸν λεμονίου, πέντε κρόκους ὠῶν καὶ ἐν λευκῶν. Ζυμώσατε τὸ μίγμα τοῦτο, ἐξ οὗ σχηματίζετε μικρὰ τετράγωνα ἅτινα βρέχετε ἐντὸς κτυπημένων ὠῶν, ἐπιπάσσετε διὰ φαρίνας καὶ τηγανίζετε. Μετὰ τοῦτο ἀποσταλάζετε ταῦτα καλῶς, ἐπιπάσσετε διὰ ψιλῆς ζαχαρέως καὶ σερβίρετε.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐγγραφαὶ μαθητριῶν ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ καὶ πρακτικῇ σχολῇ ἤρξαντο ἤδη ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς. Ὡραιοὶ ἐγγραφῆς ἀπὸ τῆς 10ης—12ης π. μ. καθ' ἐκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Κ. καὶ Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 216. Ὁδὸς Ἐρμοῦ 216.

Εἰς τὸ γνωστὸν Ἐμπορικὸν Κατάστημα ἐκομίσθησαν ἐσχάτως διάφορα ὑφάσματα διὰ γυναικεία φορέματα ὡς καὶ πῖλοι γυναικεῖοι τοῦ τελευταίου Συρμού.

Πρὸς τούτους γνωστοποιεῖ πρὸς τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας του ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε γνωστὴ ἐπὶ τῶν γυναικείων Πίλων Κα Κατίνα Κομινῶ ἔνδε Κατίνα Κ. Οἰκονόμου μετέφερε τὸ ἐργοστάσιόν της εἰς τὸ ἴδιον ἐμπορικὸν κατάστημα κάτωθεν τοῦ Ἄου ἐργοστασίου της· οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μείνει λίαν εὐχαριστημένοι ἀπὸ τε τὰ ὅλως νέα ὑφάσματα καὶ τὴν ἐργασίαν.

Ναί, ἀλλὰ τότε θὰ ἔλεγον πρὸς τὸν κ. Θεόδωρον διατὶ μετέβλεπον γνώμην, καὶ ὁ ἀτυχῆς νέος θὰ ἀπέθνησκεν ἴσως ὑπὸ τῆς λύπης.

Ἄς ἀπέθνησκε. Τοῦτο δὲν σᾶς ἀπέθλεπε ποσῶς. Πρὸ παντὸς ἄλλου ὀφείλατε νὰ ἐξασφαλίσθητε τὴν εὐτυχίαν τοῦ τέκνου σας.

Ἡλιπια ὅτι διὰ τῶν φροντίδων μας καὶ διὰ τῆς διαίτης . . .

Τί ἰδέα!! ἀντέπεν ὁ κ. Μέρεϋ, μήπως αἱ φροντίδες καὶ ἡ διαίτα δύνανται τι εἰς τὴν ἀσθένειαν ταύτην. Εὐτυχῶς εἶμαι ἐγὼ ἐδῶ.

Τί σκέπτεσθε λοιπὸν νὰ κάμητε.

Θὰ εἶπω πρὸς τὸν ἀνεψιόν μου ὅτι δὲν δύναται νὰ εἶναι σύζυγος τῆς θυγατρὸς σας καὶ ὅτι ὀφείλει νὰ σᾶς τὴν ἀποδώσῃ ἀμέσως σήμερον.

Θὰ σᾶς ἐρωτήσῃ, διατὶ.

Θὰ τῷ εἶπω τὴν καθαρὰν ἀλήθειαν.

Θεέ μου! ὄχι! μὴ πράξητε τοῦτο· ὁ δυστυχῆς ἀγνοεῖ ὅτι πάσχει· δὲν θὰ σᾶς πιστεύσῃ λοιπὸν καὶ θὰ ἀποποιήθῃ νὰ διαζευχθῇ τὴν θυγατέρα μου.

Ἄλλὰ θὰ τὸν ἀναγκάσω ἐγὼ.

Τίτι τρόπῳ;

Μὴ σᾶς μέλη.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο οἱ δύο νεόνυμφοι εἶχον εὐθασίαι εἰς τὴν οἰκίαν, καθ' ὅδον δὲ ὁ κ. Θεόδωρος εἶχε διηγηθῆ πρὸς τὴν Σοφίαν μέρος τοῦ βίου τοῦ κ. Μέρεϋ, ὡς καὶ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ὅπως μετὰ ἐν ἔτος δώσῃ πέρας εἰς τὴν ζωὴν του.

Εἶσθε βέβαιος περὶ τούτου; ἤρωτησεν ἡ Σοφία τὸν σύζυγόν της.

Βεβαίωτατος.

Καὶ οὐδὲν ἐπράξατε, ἵνα πολεμήσῃτε παρομοίαν ἀπόφασιν.

Μήπως νομίζετε εὐκόλον τὸν πόλεμον τοῦτον.

Δὲν σκέπτεσθε λοιπὸν νὰ τὸν ἐμποδίσθητε!

(ἀκολουθεῖ)